

[Hjortlund Christensen]

man er positiv eller negativ over for en lovgivning.

Som jeg tidligere har nævnt, er det erfaringsmaterialet, der må ligge til grund for en lovgivnings ændring. I øvrigt må jeg bemærke om VS' forslag, at det giver udtryk for nogle postuler, som er helt uholdbare. Det må nok siges at være et postulat, når der skrives, at miljøstyrelsen varetager industriens interesser. Det må stå for VS' egen regning. Jeg tror ikke, det tjener det formål, som man sigter på, at komme med den slags ting. I øvrigt er miljøloven jo en meget følsom lovgivning, og der er visse grupper i vort samfund, der ønsker at slå politisk mønt heraf, men det er min og mit partis opfattelse, at der her ligger en fællesopgave, en opgave, som vi alle skal indleve os i for virkelig at få noget ud af det miljø, vi ønsker at leve i.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 8 om nedsættelse af et udvalg angående miljølove m. v., hr. Svend Haugaard, har ordet.

Svend Haugaard (RV):

I begge regeringsforslagene er der en række justeringer, som vi stort set mener er fornuftige. Så er der det nye i miljøloven, at det slås fast, at man ikke kan pålægge grundejerne større bidrag end de reelle udgifter til udførelse og drift af spildevandsanlæg, og kun de kan komme med, som er tilsluttet anlæget, det finder vi da også særdeles fornuftigt, det er afgjort en rigtig bestemmelse, og måske kunne der være grund til at udvide den til også at gælde renovation, hvor man i en række tilfælde ser, at man opkræver betalingen igennem skatterne og derved altså pålægger dem, der ikke får renovationen afhentet, at betale til de øvrige.

Men ellers er det især bestemmelsen om hemmeligholdelse, som ændres, og det for begge loves vedkommende. Det er muligt, at der med de hidtidige bestemmelser er eksempler på, at det kan virke urimeligt og ikke er rigtig efter lovens hensigt, og det vil vi da gerne se på, men stadig er der jo områder, der skal hemmeligholdes, og tavshedspligt skal indskræpes. Vi vil godt i udvalget drøfte, om dette er tilstrækkeligt dækket ind af §§

152 og 264 b, er det vist, i den borgerlige straffelov.

Vi kan tiltræde, at revisionen udsættes, idet vi ikke mener, at loven som sådan er forkert. Vi må derfor også afvise VS' forslag, som vi nok kan forstå noget af hensigten med, men som vi mener er meget stærkt overspillet.

Det radikale forslag til folketingsbeslutning er fremsat på baggrund af, at vi mener, at loven er rigtig, men at der er noget i administrationen, som ikke er rigtigt.

Jeg beklager, at ministeren ikke var mere positiv, eller skal vi sige var stort set negativ, over for forslaget. Vi skulle nok have lavet en lidt udførligere begrundelse, så var det måske blevet lidt bedre forstået, men den skal jeg så prøve på at komme med nu.

Forslaget til beslutning er, som der står i forslaget, fremsat ud fra en virkelig positiv holdning til love og forordninger under miljøministeriet. Vi erkender det afgjorte behov for ret skrappe fredningslove, miljølove, planlægningslove, levnedsmiddellove osv. og da også i høj grad skrappe bestemmelser med hensyn til sundhedsområdet, men dels er der grund til en gang imellem kritisk at vurdere, om de gener, man påtvinger borgerne, er større end nødvendigt for at opfylde lovens hensigt – den kan vel næppe nogen have noget imod – dels bør man huske, at en for restriktiv politik, som det er svært for mange at forstå formålet med, kan give bagslag i form af uvilje i befolkningen, hvilket varigt kan skade opfyldelsen af de gode hensigter i lovene.

Vi mener, vi har konstateret en række eksempler på, at administrative bestemmelser virker uhensigtsmæssige og urimelige. Jeg vil gerne understrege, at det ikke er med paragrafferne, der er noget galt, men derimod, når lovens hensigt skal udmøntes i cirkulærer og omsættes i administration. Vi mener derfor, at der skal en oprydning til i bestemmelserne, og at der i en række tilfælde kan ske en smidiggørelse.

Vi mener også, at der bør tages væsentligt større hensyn til lokale forhold. Det er, ligesom man ikke rigtig har forstået, at der er ting, der er aldeles påkrævede i København og omegn, men som ikke er så påkrævede i f. eks. Nørre-Snede.

Når man ansøger om tilladelse efter frednings- og miljølove, levnedsmiddelloven,